

ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ: Αλεξία Καλαϊτζή

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗ: Ιφιγένεια Σιδέρη
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ: Ιφιγένεια Σιδέρη
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΚΕΙΜΕΝΟΥ – ΔΙΟΡΘΩΣΗ: Πένυ Χριστοπούλου
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ: Ατελιέ Εκδόσεων
ΕΚΤΥΠΩΣΗ – ΒΙΒΛΙΟΔΕΣΙΑ: Μ. ΣΠΥΡΟΥ & ΣΙΑ ΕΚΤΥΠΩΣΕΙΣ Α.Ε.

Έκδοση: Αθήνα, Απρίλιος 2022

© Copyright
ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΜΙΧΑΛΗ ΣΙΔΕΡΗ
Ανδρέα Μεταξά 28 & Θεμιστοκλέους
Εξάρχεια 106 81 Αθήνα
Τηλ.: 210 3301161-2-3 • Fax: 210 3301164
e-mail: info@siderisbooks.gr
www.siderisbooks.gr

ISBN: 978-960-468-307-9

Απαγορεύεται η αναπαραγωγή του συνολικού περιεχομένου ή μέρους αυτού σε οποιοδήποτε μέσο, ηλεκτρονικό ή μη, χωρίς την έγγραφη άδεια του συγγραφέα και του εκδότη. Το παρόν αποτελεί προϊόν μυθοπλασίας. Τα πρόσωπα, τα ονόματα και οι καταστάσεις είναι φανταστικά. Οποιαδήποτε ομοιότητα είναι συμπτωματική και δεν ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα.

Εκδίδουμε έργα για παιδιά και ενήλικες με επιμέλεια και σωστή προσέγγιση στη γνώση και στη φιλαναγνωσία. Προβάλλονται/διαφημίζονται/προωθούνται στην Ελλάδα και στο εξωτερικό.

Στηρίζουμε το ελληνικό βιβλίο - Διαβάζουμε Έλληνες συγγραφείς

www.siderisbooks.gr

Αλεξία Καλαϊτζή

Μορίς Ρενάρτι
Το αγόρι που έγινε πρίγκιπας

 ΕΚΔΟΣΕΙΣ
Μιχαήλ
Σιδερη

*Σε κάθε δάσκαλο της ζωής μου
που συνέβαλε στην πνευματική μου καλλιέργεια.
Στον σύντροφο της ζωής μου Π.*

ΜΟΡΙΣ ΡΕΝΑΡΤ
ΤΟ ΑΓΟΡΙ ΠΟΥ ΕΓΙΝΕ ΠΡΙΓΚΙΠΑΣ

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ

Στη Βόρεια Γαλλία, στην αριστερή όχθη του ποταμού Ουάζ, είναι χτισμένη η Κομπιέν, μια όμορφη πόλη με μεσαιωνικά στοιχεία, κάστρα και τείχη, που έχουν βαθιά ιστορία. Η Γαλλία, έχοντας επανέλθει από τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, έχει ξεκινήσει την ανοικοδόμησή της και ατενίζει το μέλλον με αισιοδοξία.

Στην πόλη της Κομπιένης ζούσε ο Μορίς Ρενάρτ, ένα αγόρι δεκατριών ετών, με καστανά ατίθασα μαλλιά και μαύρα όμορφα μάτια. Ο Μορίς ήταν το μόνο παιδί της οικογένειας, αναθρεμμένος με πολλή αγάπη και φροντίδα. Κάθε μέρα, μετά το σχολείο, κατηφόριζε τον δρόμο για το σπίτι. Συχνά

διάλεγε να πάει από το στενό πλακόστρωτο που οδηγούσε στο θέατρο της πόλης. Άλλες φορές περνούσε απλώς απέξω, και άλλες έβρισκε τρόπους να τρυπώνει μέσα και να ρίχνει κλεφτές ματιές στις πρόβες που γίνονταν εκεί, όταν ερχόταν κάποια παράσταση στην πόλη. Ο Μορίς αγαπούσε τη σκηνή του θεάτρου, και ήλπιζε πως μια μέρα οι γονείς του θα καταφέρουν να του αγοράσουν ένα εισιτήριο για να δει μια ολόκληρη παράσταση. Μια μέρα, ο επιστάτης του θεάτρου ο κύριος Μπράιτ, που είχε λονδρέζικη καταγωγή, τον τσάκωσε τυχαία να περιφέρεται πίσω στις κουίντες, και με βροντερή φωνή τον άρπαξε από τον ώμο.

- Για πού το έβαλες, μικρέ;

- Να, κύριε, εγώ...

- Πώς μπήκες εδώ μέσα; τον ρώτησε αυστηρά καθώς κοιτούσε το ρολόι που κρεμόταν από το καφετί γιλέκο του.

- Να, ξέρετε... μου αρέσει η σκηνή, δεν έχω δει ποτέ παράσταση, δεν φτάνουν τα χρήματα στο σπίτι, αχ, μη με καρφώσετε, κύριε, σας παρακαλώ.

Για μια στιγμή, ο κύριος Μπράιτ έμεινε σιωπηλός και, ύστερα, τον κοίταξε μέσα από τα τεράστια γυαλιά του, που έκαναν τα μάτια του διπλάσια.

- Άκου, μικρέ, θα κάνουμε μια συμφωνία. Θα σε αφήνω να μπαίνεις εδώ μέσα τακτικά, αρκεί να με βοηθάς στις δουλειές του θεάτρου.

- Τι δουλειές, δηλαδή; ρώτησε ο Μορίς.

- Τι δουλειές;

Ο επιστάτης έσκασε από τα γέλια και, όσο αυτός γελούσε τόσο τα μεγάλα του γυαλιά ανασηκωνόνταν στα φρύδια του.

- Ένα θέατρο έχει πολλές ευθύνες, τα σταγκόνια θέλουν γυάλισμα, οι κουρτίνες μάζεμα, τα καμαρίνια φροντίδα, τα σκηνικά στήσιμο, θέλεις και άλλα να σου πω;

- Όχι κύριε, είμαστε σύμφωνοι, είπε το αγόρι και ένωσε την καρδιά του να γαλννεύει.

Στην κεντρική πλατεία της πόλης, οι γονείς του Μορίς, ο κύριος Πάτρικ και η κυρία Σεσίλ Ρενάρτ, διατηρούσαν ένα μικρό παντοπωλείο, μα δύσκολα έφερναν πέρα τις οικονομίες τους. Ο Μορίς, όταν τελείωνε τη μελέτη των μαθημάτων του, άλλοτε επέλεγε να παίξει με τους φίλους του και άλλοτε να περνά τον χρόνο του στο άλσος, που βρισκόταν κοντά στο σπίτι του. Το επισκεπτόταν συχνά και έμοιαζε να είναι το καταφύγιό του. Αγαπούσε πολύ να σκαρφαλώνει στα μεγάλα πεύκα και να ρεμβάζει από ψηλά, παρ' όλη την υγρασία που ένωθε στο σώμα του.

Μια μέρα, η πρωινή εφημερίδα της Κομπιέννης ανακοίνωσε πως για πρώτη φορά το θέατρο της πόλης θα φιλοξενούσε το μπαλέτο της όπερας του Παρισιού με το περίφημο έργο «Η λίμνη των κύκνων».